

nes, at den foreslaaede Bestemmelse er meget streng mod det paagjældende Institut, dog i den Overbevisning, at denne Bestemmelse tværtimod er i Institutets velforsaaede Interesse, tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget.

Gad: Jeg skal ikke fortsætte denne Strid; jeg har udtalt min Mening, og de andre Herrer have udtalt deres, og jeg vil nu kun gjøre en kort Bemærkning til de to sidste ærede Talere. Begges Raisonnement hviler derpaa, at der ikke isorveien ved Lovens Bestemmelser var givet noget egentligt Sikkringsmiddel, men dette er urigtigt. Der er Bestemmelser med Hensyn til Reservecapitalen, og dernæst er der en Bestemmelse, som kom ind ved et Ændringsforslag, som var stillet af mig forrige Gang, om at Pantet inden en vis Tid skulle stilles til Auction, og efter den Tid kun kunne opføres i Bøgerne med det Beløb, der derigjennem er fremkommet, hvilket maa betragtes som Eiendommenes Værdi i Diebløkket. Derved bliver Foreningen nødt til at indbringe saamange Obligationer, som svarer til det Beløb, hvormed den Værdi, Eiendommen tidligere har staaet for, overstiger den, der nu er kommen frem ved Auctionen — og det er rigtigt, thi ellers kan en virkelig tilstedeværende Underbalance skjules —; men den bliver ganske vist ikke nødt til at indbringe Alting, som om den Eiendom, den har maattet overtage, i Værdi skulde være lig Kul. Den vil altsaa efter mit Forslag, som nu staaer i Loven som inbsat ved forrige Behandling, sikkert ikke blive nødt til noget saa Boldfont, men vel til at indbringe saamange Obligationer, som Differencen mellem det, der skyldes paa Eiendommen, og som ved den offentlige Auction er kommet ud, beløber sig til, og den Fare for Standsning, som deri kan ligge, maa Foreningen underkaste sig. Der ligger altsaa allerede et stort Sikkerhedsmiddel i Lovforslaget, og dernæst ligger der i Loven en Betryggelse derved, at Reservecapitalen skal have en vis Størrelse som Minimum; jeg siger herved til, at det er bestemt, at saasnart Reservecapitalen ikke er mindst 1 pCt., skal man strax stride til at opkræve overordentlige Bidrag. Man maa derfor ikke tage Sagen paa den

Maade, som om Loven isorveien paa dette Omraade var aldeles blank. Det er aldeles ikke Tilfældet.

Justitsministeren: Jeg skal ikke tillade mig at blande mig videre i denne Debat, men jeg skal blot paa Indenrigsministerens Begne afgive den Erklæring, at han slutter sig til det af 15 Medlemmer stillede Ændringsforslag. Iøvrigt skal jeg, da jeg nu engang paa Grund af denne Erklæring har faaet Ordet, dog tilføje, at ogsaa jeg har haft Veilighed til ved personlig Erfaring at overbevise mig om Vigtigheden af, at den Bestemmelse, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkrets (Tscherning) sigtede til i Loven af 1850, faaer virkelig praktisk Gylbigheid. Jeg troer saaledes, at det er af Vigtighed for vedkommende Creditforening, at der bliver gjort Skridt dertil ved den af 15 Medlemmer foreslaaede Tilføining.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Tscherning, Fischer, Nyholm, Tuxen, Fallesen, Dinesen, Steen, Termanen, Grundtvig, E. M. Sesspersen, Suel, Adler, Andersen, R. Pedersen og Krabbe:

Nr. 4. Istedetfor første Punktum indsættes:

„Naar et Pant maa overtages af Foreningen, skal der i den første halvaarlige Termin, der indtræffer efter 12 Ugers Forløb efter Overtagelsen, indbringes og annulleres et Beløb af de af Foreningen udstedte Gjældsfor- skrivninger, der svarer til $\frac{1}{3}$ af den paa Pantet hvilende Gjæld til Foreningen, og i hver af de to første derpaa følgende halvaarlige Terminer et lignende Beløb. Pantet skal stilles til offentlig Auction inden Udløbet af et Aar efter Overtagelsen“.

I andet Punktums første Linie forandres „de“ til „det“ og i anden Linie „kunne de“ til „kan det“

vedtoges med 67 Stemmer mod 2.